

LIVS LUFTE

Nr 2 2021

Malin T Jonsson:

**"Jag gillar allt
som visar vem
Jesus är!"**

Nathalie Bencic:

**"Vi har en ut-
landsmission
och missionärer
att vara stolta
över."**

KANSLIET

Vallgatan 9
281 31 Hässleholm
Tel. 0451- 38 80 70
E-post: sydsverige@efs.nu

NÄSTA NUMMER

Skickas ut i juni

OMSLAGSBILD

Malin T Jonsson

ANSVARIG UTGIVARE

Lennart Albertsson

E-post: lennart.albertsson@efs.nu

REDAKTÖR

Kristoffer Lignell

Telefon: 0703-801291

E-post: kristoffer.lignell@efs.nu

GÅVOR

OCR 50000001813 till bankgiro: 901-0026
Swishnummer 123 357 80 28
Märk "Sydsverige"

Bankgiro Salt: 5275-8786

Swish Salt: 123 354 77 91

LIVSLUFT.EFSSYD.ORG

EFSSYD.ORG

SALTSYDSVERIGE.NU

Livsluft är en regionstidning om vad som sker i EFS och Salt Sydsverige. EFS är en missionsorganisation inom Svenska kyrkan som vill uppmuntra till personlig tro, mission och bibelbruk. Vi finns över hela landet, uppdelade i regioner och missionsföreningar. Salt är en självständig kristen barn- och ungdomsorganisation med särskild relation till moderrörelsen EFS och Svenska kyrkan.

Livsluft ges ut i tryck samt på webben. Pre-numeration på papperstidningen kostar 300 kr/år.



INNEHÅLL

3 Ledare

4 Alphakurs i pandemitid

7 Hänt i regionen

8 Pulsen på Malin T Jonsson

10 Hjärtslag: Kyrkvärme i Betaniakyrkan

12 Retreat i Tanzania

14 På lärjungars vis: En digitaliserad kyrka?

»Gud ansar sin kyrkan och kan vända det som ser ut som ett nederlag till seger. Frågor kring det som är viktigt på riktigt växer under pandemin. Här har vi som kyrka en stor möjlighet och jag är helt övertygad om att vi inte ska sitta och vänta utan möta människor nu.«

Marie-Louise Nilsson



10

Kyrkvärme i Betaniakyrkan



8

Pulsen på Malin T Jonsson



Alpha



14

På lärjungars vis

Centrum eller periferi?

En collegeprofessor i USA gav följande råd till sina nya studenter:

Sov mer än du studerar.

Studera mer än du festar.

Festa så mycket du kan.

När saker och ting får rätt plats och proportion i våra liv befrias vi ifrån moralism. Paulus uttrycker något liknande när han säger: ”Allt är tillåtet för mig — men allt är inte nyttigt.”¹ När saker i våra liv hamnar rätt i hierarkin blir det mindre viktigt att förbjuda eller påbjuda det ena eller det andra. Hur ofta gör vi inte tvärtom?

Människan är ett mikrokosmos, en värld i miniatyr, säger Maximos Bekännaren på 600-talet.² En grupp, församling eller kyrka, är därför inte väsensskild från en enskild person. Delvis olika men till stor del samma processer, känslor och handlingsmönster finns i både personen och gruppen. Som personer och grupper kan vi välja att söka centrum eller så kan vi söka oss till periferin. Vi kan välja att söka det gemensamma, det allmänna, eller vi kan välja att söka det distinkta, det särskilda och särskiljande.

När kyrkan alltför oreflekterat dricker ur individualismens, new public managements och den sekulära upplysningens brunnar är det inte konstigt att vi lätt söker det särskiljande. Det är ju det som gör oss unika! Det som gör mig, min familj, min bönegrupp, min församling, min kyrka, min teologiska tradition unik, är det som skiljer oss från alla andra. Lägg till att vi formas att se världen som en marknad och medmänniskan som konkurrenter och det är inte konstigt att alla, från person till kyrka, måste hitta sin USP, *unique*

selling point. Utan en USP har vi nämligen ingen plats på marknaden, förlorar vårt värde och i förlängningen vårt existensberättigande.

Men var ligger vårt värde? Teologen Patrik Hagman skriver:

”Det kristna människovärdet bygger inte på unikheter utan på likhet med Kristus. Det är det som är vårt syfte och vårt mål... Att bli lik Kristus är alltså en uppgift för den kristna gemenskapen som helhet, Kyrkan.”²

Att söka det gemensamma istället för det särskilda är en svår väg då det utmanar tanken på vår unicitet. Kanske visste vi inte allt? Kanske hade vi inte kommit långt? Kanske något saknas i vårt sätt att förstå eller leva ut vår tro? Att söka det gemensamma är att gå korsens väg och dö bort från sig själv och sitt eget. Samtidigt är det den enda vägen till enhet och Kristuslikhet, för både oss själva, våra föreningar och våra kyrkor.

”Stå fasta och var stadigt rotade i honom, så att ni tillsammans med alla de heliga förmår fatta bredden och längden och höjden och djupet och lära känna Kristi kärlek som är väldigare än all kunskap, tills hela Guds fullhet uppfyller er.”³

Fotnoter

- 1 Kor 6:12
2. Maximos Bekännaren var en grekisk teolog och asket, känd främst för sin kamp för läran om Kristi två viljor.
3. Hagman (2011), *Om kristet motstånd*, Artos, s. 95
3. Ef 3:17b-19



KRISTOFFER LIGNELL är präst och kommunikatör i EFS Sydsverige.

pausa NETFLIX

prova ALPHA

Alpha

Pandemin har fått hela samhället att ställa om verksamhet och arbets-sätt. Det gäller inte minst kyrkornas sätt att nå ut till nya människor. När det blev svårare att samla stora grupper kom Alpha online till stor hjälp. Flera föreningar i regionen har använt verktyget som är en välsignelse med vissa utmaningar.

Alpha startade 1977 av Charles Marnham, präst i Holy Trinity Brompton i London. Från början var en tänkt som en fördjupningskurs för församlingens medlemmar men utvecklade snart till en introduktionskurs i kristen tro. Enligt Alpha själva har idag 24 miljoner människor gått en kurs i över hundra länder och alphamaterialet finns översatt till 112 språk. Alpha finns i alla olika delar av den kristna kyrkan i världen, inklusive Katolska kyrkan, Ortodoxa kyrkan och alla de större protestantiska kyrkorna.

En av hörnstenarna i själva upplägget är gemenskapen och samlingen kring måltiden, en rejäl utmaning i pandemitider. Marie-Louise Nilsson är inspiratör inom Alpha Sverige och berättar om utmaningarna förra året.



Marie-Louise Nilsson

- Under förra våren innebar det mycket arbete då vi ville vara snabba att ställa om och möta församlingarnas behov. Vårt uppdrag under 2020 kan sammanfattas i att uppmuntra och utmana för-

samlingar att inte tappa missionsuppdraget, samt möjliggöra för att starta upp Alpha online. Samtidigt är det mycket positivt som sker. Internationellt så har det aldrig hållits så många Alphakurser som



under 2020, trots denna svåra pandemi. Även i Sverige ökar kurserna genom Alpha online.

Just Alpha online har använts flitigt av flera gemenskaper i regionen. Anne Öhman är ungdomsledare i EFS-kyrkan i Ängelholm som testat att anordna ungdomsalph online.

- Vi tycker att det är jättebra. Det är riktigt bra undervisning som både är intressant, rolig och lätt att förstå. Det har funkade extra bra tack vare funktionen 'break out'-rum på Zoom där man kan delas in i mindre grupper för samtalen kring temat för kvällen.

EFS-kyrkan i Örkelljunga har också bjudit in till Alpha online och är positiva till konceptet. Evalotta Kjellberg i Örkelljunga berättar:

- Det som är positivt men Alpha online är tiden och platsen. När vi är klara för kvällen kan vi bara stänga av datorn och vara hemma. Det är positivt. Det är också positivt att kunna få filmen några dagar innan träffen och kunna se den när man

vill (och se den två gånger om man önskar). För en av våra deltagare hade det varit svårt att träffas fysiskt och då har Alpha online fungerat bra.

Men både Ängelholm och Örkelljunga pekar på flera utmaningar. Evalotta fortsätter:

- Att leda en fysisk Alphakurs ger större närhet till deltagarna och gemenskapen blir djupare när vi kan se varandra. Det är också lättare att "läsa" varandra när vi ses fysiskt. Det är svårare via skärmen. Det är också svårare att föra ett fungerande samtal och att inte prata i munnen med varandra. Det kan också vara en viss utmaning att komma in på Zoom (som vi har) men vi hjälper varandra att klara av det.

I Ängelholm har en utmaning varit att nå ut till ungdomarna.

- Vi har inte nått ut till särskilt många ungdomar men är såklart oerhört tacksamma för de sjutton deltagare som kommer men vi vet ju att det är många fler i vår grupp som

inte är med. Därför tror jag att vi hade fångat upp fler ungdomar om vi hade kört på plats. Många, både ungdomar och ledare, tycker inte alls om att vara med i ett samtal över en skärm. Jag tror också att det kan vara svårare att ta med en vän då det är digitalt.

Bilden tycks överensstämma med den bild Marie-Louise har.

- En av reaktionerna vi fick på Alpha online var att man först inte trodde på själva konceptet men att man blev glatt överraskad. För några har det tom varit lättare att genomföra Alpha online, för andra har det varit svårt med det digitala redskapet ibland.

Trots utmaningarna är både Ängelholm och Örkelljunga positiva till att fortsätta erbjuda Alpha online även efter pandemin.

I EFS-kyrkan i Hörby valde man, trots pandemin, att bjuda in till en mindre Alphakurs på plats. Tomas Åkesson menar att det inte varit nå-



Evalotta Kjellberg



Anne Öhman



Tomas Åkesson

gon större skillnad mot tidigare.

- Att köra Alpha under pandemin har inte varit jätteannorlunda för vår del. Vi är en grupp på sju deltagare varav tre ledare. Vi har ju inte de stora grupperna som gör att vi behövt säga nej till folk och kyrkans lokaler är tillräckligt stora för att slippa trängsel. Utmaningarna ligger fortfarande hur vi på ett trovärdigt och inbjudande sätt kan presentera evangelium och Jesus för dem som är med.

Marie-Louise betonar behovet av att se vad Gud gör också i pandemitider och att som kyrka vara redo att möta de behov och frågor som väckts.

- Gud ansar sin kyrkan och kan vända det som ser ut som ett nederlag till seger. Många människor har tappat känslan av kontroll, drabbats av sjukdom och kanske närståendes död, oro för ekonomin. Frågor kring det som är viktigt på riktigt växer. Här har vi som kyrka en stor möjlighet och jag är helt övertygad om att vi inte ska sitta och vänta tills detta är över utan möta människor nu.

En utmaning som tycks finnas med hela Alphakonceptet är att det lätt blir en "egen" verksamhet, skild ifrån resten av församlingens gudstjänster och gemenskapliv. Marie-Louise pekar också på församlingarnas utmaning att nå ut.

- För etablerade kyrkor/missionsföreningar att nå utanför de egna nätverken och nå nya människor. Ibland är det ett för stort glapp mellan den icke-dömande, varma och Ande-fyllda kulturen på Alphakursen och den gudstjänstfirande gemenskap där Alphadeltagarna får svårt att komma in.

Att Alpha möter behov och hjälper människor närmare Gud vittnar alla om. Anne berättar:

- Det som har gjort mig glad är att det är två tjejer som är nya för oss på UG som har varit med på majoriteten av Alphaträffarna. När jag har frågat vad de känner över att vara med så är de jättenöjda och taggade på att fortsätta. Så det gör ju skillnad för många av ungdomarna att vi faktiskt ser till att något händer.

Tomas fyller i:

- Vi får höra hur meningsfullt och hur mycket det betyder att få möjlighet att bolla sina andliga funderingar med andra. Någon i gruppen har precis börjat sin vandring med Jesus, några funderar fortfarande på vad det innebär och om man ska ta steget.

Läs mer om **ALPHA** på sverige.alpha.org. Här finns mer info om hur man gör för att starta en kurs.



Lärjungaskolan 2021 är igång

Trots corona-pandemi så hade vi förmånen att få träffas "på riktigt" på EFS-gården Åsljunga lördag 20 mars. Tio ungdomar i åk 9 till gymnasiet är anmälda till vårens kurs och nästan alla kunde närvara på plats denna första träff! Ett härligt gäng som trivdes tillsammans, ställde kloka frågor och vred och vände på olika frågor kring livet med Jesus.

Hälften av undervisningen fick bli från distans denna gång, eftersom Michael Rastas, som hade en mycket uppskattad undervisning om ledarskap, var lite förkyld. På eftermiddagen var temat tro och vetenskap med Per Johan Axell. Vi hann också med en frågerunda i det inte särskilt inbjudande vädret och fick känna på lyxen att be och sjunga lovsång "live" tillsammans-något man ju inte är bortskämd med i dessa dagar!

Nu väntar första träffen med den mentor var och en av deltagarna får under kursen, innan vi ses nästa gång på Åsljunga i slutet av april. Var gärna med och be för ungdomarna på lärjungaskolan, för deras växande med Jesus denna temin!

/Jenny Axell, konfirmandkoordinator



Bön- och kollektupprop för EFS Sydsveriges konfirmandläger sommaren 2021

Varje människa på denna jord är värd att komma in i det allra bästa man kan få, nämligen vissheten om att hon får vara ett Guds barn. Det är precis därför som vi alla EFS sammanhang i Blekinge och Skåne, tillsammans satsar på konfirmandläger varje år.

Vi är många som tror, och har erfarenhet av, att dessa veckor är avgörande för många ungdomar på deras väg att lära känna Jesus och få en personlig relation till honom.

Inför sommaren 2021 är det i nuläget 38 konfirmander anmälda till lägret i Åsljunga och 33 till Åhus. Utöver de sex till sju ledarna på varje läger så kommer det också vara en möjlighet för fyra faddrar per läger att få utvecklas som lärjungar och ledare. Sommarlägren hålls 19 juni till 10 juli, och helgen den 7-9 maj har Åsljungalägret sin förträff.

Söndagen den 9 maj är Bönsöndagen och då vi vill gärna att ni är med och på ett speciellt ber för sommarens konfirmandläger. Låt gärna hela eller en del av kollekten den 9 maj gå till att stötta vårt konfirmandarbete i Sydsverige.

Du kan också Swisha en gåva direkt till EFS Sydsveriges konfirmandarbete på: 123 357 80 28. Märk betalningen "Konfa Sydsverige"!

Tack för era förböner för konfirmander, ledare och faddrar i dag och framöver!

/Jenny Axell, konfirmandkoordinator

Malin T Jonsson:

”Jag gillar allt som visar vem Jesus är!”

Sankt Knuts kyrka ligger precis vid Linero centrum, en kyrka mitt på torget. En utmärkt möjlighet för kyrkan att synas säger landortsprästen som flyttat till stan. ”Vi har en möjlighet att synas på ett annat sätt och hjälpa de som tycker det är ett stort steg in från torget till kyrkan och församlingssalen.”



Hon kommer ursprungligen från Sturup, byn som försvann och gav plats åt en flygplats. Hon var bara fem år men händelsen lever kvar och gjorde att familjen tvingades flytta till Bräkne-Hoby. Här fanns hon med i kyrkans kör, juniorer och läger. En engagera kantor och prästen Ingvar Lundmark, som gärna tog upp gitarren i gudstjänsten, minns hon fortfarande. Hon fanns med i kyrkans gemenskap men var inte döpt, det förändrades när hon var nio år.

- Min äldsta syster ville konfirmera sig men var inte döpt. Hon berättade det hemma och då döptes vi alla fem syskon samtidigt.

Vägen till präst var en aning krokig.

- Jag arbetade med hästar och hamnade lite nu och då i kyrkan. Jag var kanske inte helt nöjd med hur livet hade blivit. Jag var ensamstående och flyttade runt en del. Så hittade jag tillbaka till kyrkan, jag var med i kör och jobbade lite med konfirmander. Jag tror ofta att det är andra människor som både visar och eventuellt återför oss till kyrkan. Som min syster med dopet och att vi skulle gå och sjunga i kören. Man kan hitta människor i sitt liv som liksom återför en till kyrkan.

Funderingar kring att bli veterinär gjorde att hon hamnade på folkhögskolan Hvilan för att läsa upp de naturvetenskapliga ämnena. Där kom kallelsen.

- Jag kände att jag blev kallad att bli präst. Antje Jackelén jobbade ju som präst utanför Eslöv och frågade om jag inte skulle bli präst. Så det var från två håll. Jag har varit vacklande fram och tillbaka så till slut tänkte jag, nej, jag får bli präst och så får

jag ångra mig sen. Jag tänkte att jag vet inte förrän jag har börjat.

Efter prästvigningen år 2000 av biskop Christina Odenberg hamnade hon i Kristianstad och fick sin första kontakt med EFS i Österängs kyrka.

- Sen sökte jag en tjänst i Eslöv där både samarbetskyrka Österkyrkan fanns men också EFS-föreningen Kungshult.

I Eslöv stannade hon mellan 2001 till 2007. År 2002 och 2004 kom hon och maken Jonas två barn. När det var dags att söka sig vidare landade hon i Himledalen, mellan Varberg och Ullared. Nu väntade tio år mycket fina år som landorstspräst i prästgård. Till Lund kom hon 2017 och jobbade i Värby församling i Bara i några år innan hon sökte tjänsten som samarbetskyrkopräst i Sankt Knut.

- Jag och Jonas hade pratat om att vi skulle vilja bo i Lund och visa barnen Skåne innan de flyttade hemifrån. Så Sankt Knut har varit min hemförsamling sedan 2017.

Vad var det som lockade med tjänsten i Sankt Knut?

- Som församlingsmedlem tyckte jag om att det var så livfullt! Alla åldrar och barn och unga och människor från andra länder. Det är så det är i himlen, det är liv och rörelse och det händer saker, folk som kommer och går. Det som bland annat lockade med tjänsten var de många frivilliga, att vi är många som bär. Sen var det lite spännande med EFS och Bibeln och personlig tro. Det har jag ju alltid levt med och uppskattat och så tänker jag tron. Sedan har jag inte jobbat i staden vilket är spännande. Vi



har en möjlighet att synas på ett annat sätt. Ser fram emot att lära känna ungdomar och se deras behov och längtan. Det byggs också mycket på Råby med många familjer som flyttar in. Kanske kan man göra något i Råby kyrka på sommaren.

I mitten på december 2020 började hon tjänsten som samarbetskyrkopräst, som en del av församlingens arbetslag, med särskilt ansvar för barn, unga och familj.

Vad har du för bild av EFS?

- Den är väl inte riktigt formad än.

Jag ska tala med Michael Rastas i EFS kapellet i Lund och har träffat regionala missionsledare Lennart Albertsson och fått en lite bild av EFS och samarbetskyrkorna i regionen. Sen har jag träffat Salt-koordinator Nathalie Bencic som jag kände sen innan via Elida. Missionen tycker jag är spännande och viktig för att påminna sig om att kyrkan är större än oss.

Samtalet glider in på miljöarbetet, något som Malin brinner för.

- Det är viktigt med naturen, var får det vilda vara i allt byggande av

hus och vägar överallt? Är det så vi skall leva? Skall allt handla om oss människor? Vi behöver ha en blick av vad mänskligheten mår bäst av, inte bara vad jag mår bäst av eller vad som är bekvämast för mig. Det har ju med vår tro att göra. Hur ser vi på skapelsen? Är det något som vi hur som helst kan utnyttja för egen vinning? Eller är vi nyfikna och frågar oss hur funkar världen? Och vad vill Gud att vi ska göra?

Ett tema i den kristna fastan är ju just att lära sig skilja på behov och begär, spelar det in här också?

- Allt är ju en gåva från Gud, mitt liv och varje andetag. Jag kan inte lägga till något till vad Gud gör eller har gjort. Det är också fantastiskt att Guds Son med en sådan ofattbar kärlek tar på sig allt som vi människor inte vill veta av eller känna vid; ondska, död, smärta. Men vi ska inte glömma bort givaren för det fina vi får. Att bara vara med Gud är också stort i sig. När man älskar vill vi ju inte bara ha presenterna; vi längtar och sukter efter närvaron av personen vi älskar!

Har du själv några inspirationskällor?

- Klostret Taizé i Frankrike där jag varit som volontär är en viktig källa med de dagliga bönerna. Jag försöker också läsa något av broder Roger. Wilfrid Stinissen tycker jag också mycket om. Vår tradition har Luther, Augustinus och Paulus som viktiga teologer och de är bra men ibland saknar jag dock kvinnorna. Andra kyrkor, som den romersk-katolska, har ju till och med kyrkolärare som är kvinnor. Därför är det kul att vigda vyerna lite. Sen är man olika och gillar olika men jag gillar allt som visar vem Jesus är!

MALIN T. JONSSON är ny samarbetskyrkopräst i Sankt Knuts församling i Lund.



Kyrkvärme i Betania

När en volontär riktade den skarpa frågan “Hade du velat stå ute och frysa?” till diakonen Rebecka Olsson insåg hon snabbt vad svaret skulle bli. Därmed bestämde hon sig för att göra vad hon kunde för att Betaniakyrkan skulle öppna upp för människor i nöd vilket blev starten för “Kyrkvärme”.

Rebecka Olsson har inte själv aktivt sökt tjänsten men via en förfrågan så landade hon ändå i Betaniakyrkan i Malmö där hon idag arbetar som diakon på en tjänst som man från början inte hade budgeterat för. Församlingen valde trots allt att anställa Rebecka för att ta vid de diakonala insatser som Betaniakyrkan gör varje vecka.

- Till en början med handlade det om att ta vid tidigare arbete såsom att gå ut och möta människor på stan och arbetet med Öppen kyrka dit människor kunde komma för gemenskap, berättar Rebecka och fortsätter:

- Men sen kom Corona!

Arbetsuppgifterna förändrades i takt med restriktioner. Man hade lite mindre grupper som kunde träffas och lärjungatränas. Det som man kunde göra var att fortsätta gå ut på stan och det var där som tanken om kvällsöppen kyrka för hemlösa växte fram.

- En tisdag när vi var ute kom det ett nödrop. En man berättar att de har några timmar på eftermiddagen då de inte har någonstans att vara. De fick inte vara på varuhuset och biblioteket var stängt. Ibland trängde de ihop sig på offentliga toaletter. En volontär som var ute med mig frågade mig om jag själv hade velat stå ute och frysa, och nej- det hade jag inte velat. Jag var redan kall efter bara en timme ute.

Under resterande veckan ringde Rebecka många samtal, dels för att kolla av regler mot polisen och länsstyrelsen men även för att få ihop folk som kunde hålla öppet varje vardagseftermiddag mellan klockan 15-19. Måndagen därpå var första dagen som Betaniakyrkan kunde öppna upp och erbjuda “Kyrkvärme” för människor som inte hade någonstans att ta vägen.

- Vi ville dra igång direkt, det var inte kallt om en månad utan det var kallt nu, säger Rebecka.



När gästerna kommer får de sprita händerna och slå sig ner med en varm dryck och macka. Ibland har någon volontär tillagat en soppa som det också bjuds på. Runt femtiden brukar man bryta av fikastunden och pågående samtal för en enklare andakt som är valfri att delta i. Då tänds ljusen vid den lilla andaktshörnan i Betaniakyrkans nedre del och gästerna får sjunga med i sångerna innan någon av ledarna delar en tanke eller ett bibelord.

Veckorna har gått och olika typer av människor har hittat in till kyrkan på Betaniaplan i Malmö.

- Det har kommit allt från smått påverkade människor som behöver vila sig lite men också människor som uttrycker att de inte vill leva längre, berättar Rebecka och fortsätter:

- Det väcker en ödmjukhet att få möta dessa fina människor i äkta möten och gränsen för att hamna i dessa situationer är ibland väldigt hårfin.

I takt med att det blir varmare kommer kyrkan inte längre vara öppen alla dagar i veckan men man kommer fortsatt att välkomna gästerna för kyrkvärme på tisdagar och torsdagar. Rebecka berättar även att man har beslutat för att starta upp en kvinno-/respektive mansgrupp för att fånga upp människor på ett djupare plan.

- Det har känts betydelsefullt att hålla öppet för dessa människor, det är värt alltihopa. Kyrkan har ett särskilt uppdrag och det är att möta människor med den kristna tron. Det finns ingen annan som möter människor med de redskap som vi som kyrka har. Vi har ett unikt bidrag i att erbjuda och peka på Jesus, försoning, förlåtelse, upprättelse och förmedla hopp.



REBECKA OLSSON är diakon i Betaniakyrkan i Malmö.



Retreat i Tanzania

Under andra halvan av mars månad fick jag möjligheten att åka till Tanzania för att vara med på den årliga missionärsretreaten. Bakgrunden till att jag fick följa med är en längre historia men här med vill jag bjuda in och låta er få se en liten del av hur en retreat i Dar es Salaam kan se ut.

När jag klev ut i ankomsthallen i Tanzanias största stad möttes jag inte bara av en chaufför som skulle ta mig till hotellet- utan även en värme och fuktighet som resulterade i att kläderna började slicka sig mot kroppen. Det är en underdrift att säga att det var härligt att äntligen få möta riktig sommarvärme igen. Jag, som mest har varit i torrare delar på den afrikanska kontinenten, förbluffades av all grönska som mötte mig där jag susade fram i vänstertrafiken. Chauffören fnös åt min entusiasm och menade att jag skulle vara där efter regnperioden- då var det grönt på riktigt! Men jag var hänförd. Det var grönare än vad jag trodde, människor insvepta i vackra tyger korsade gatan framför ögonen på mig och längs vägkanten såldes stora planteringskrukor i regnbågens alla färger, stora nog att säkerligen kunna rymma ett fruktträd.

Men längs vägkanten var det inte bara färggranna gestalter som fångade hjärtat i glädje, det var också människor i trasiga kläder, med kroppsliga

skador och defekter som vi inte skulle se på en gata i Sverige. Det smärtar att se orättvisa som vi så väl känner till men ofta har en fysisk distans till. Men verkligheten jag mötte får också vara en enkel påminnelse om vad som är viktig och om ett ansvar som kommer med att leva i vår del av världen.

Framme på hotellet möttes jag av en pool full av missionärsbarnen Thornell och Sandahl. Alla barn tycker om att bada- men barn som bor i varma länder och där vattenkvalité inte alltid är av högsta rang tycker VERKLIGEN om att bada. Trots att det var två år sedan barnen träffades sist så gick det inte att ta miste på hur mycket de tyckte om att leka tillsammans. Och framför allt- att leka med andra svenska barn. Att leka, skämta, ropa efter varandra på svenska för att inte tala om att ha undervisning och tävlingar på svenska. Enkla saker som tycktes vara till stor glädje såväl för ung som för gammal.

Förutom familjer som arbetar för fullt i Etiopien



och Tanzania så hade vi också glädjen att ha med Ulla Tufvesson Kagali och Ulf Ekängen som tidigare har varit utsända under längre tid än vad mina levnadsår uppgår till. Det var minst sagt en stor uppmuntran att få sitta ner och ta del av berättelser men också se människor som fortfarande har en längtan efter att tjäna Gud trots (eller kanske på grund av) att de under lång tid har fått stå i tro när motgångar har kommit till mötes. Deras liv vittnar verkligen om uthållighet- ett tema som också undervisningen på retreaten tog upp.

Över länk hade vi vid två tillfällen undervisning med Gunilla Harlin som i Nairobi arbetar som tältmakarmissionär för EFS och samtalsterapeut. En del av undervisningen och som också blev en hemläxa för utsända missionärer var att göra en "self care-plan"- alltså en plan för hur man tar hand om sig och håller långsiktigt i ex relationer, jobb och det andliga livet. Nyttig kunskap att ta med sig- även för alla oss som inte är utsända. Vilka medvetna beslut tar vi varje vecka, månad och kanske år för att vi ska kunna ha rätt fokus och orka i längden i Guds rike? En tanke du som läsare gärna får bära med dig. Utöver detta hölls bibelstudier över länk med Mikael Artursson och varje morgon började vi med mässa med utsikt över havet som solen nyss

hade gått upp över. I övrigt var det mycket tid för vila, bön, lovsång och samtal. Vi skrattade och vi grät tillsammans och mest delade vi bara livet som det såg ut för oss just där och då.

Det är svårt att sammanfatta en vecka som gav många inre upplevelser och tankar. Som väcker hjärtat och påminner om vad man längtar efter. Men avslutningsvis vill jag bara säga att vi har en utlandsmission och missionärer att vara stolta över. Be för missionen. Ge till missionen. Och lev själv missionen som Jesus kallar oss alla till- där du är.



NATHALIE BENCIC är
Salt-koordinator i Salt Sydsverige.



En digitaliserad kyrka?

Många spaningar gör gällande att digitaliseringen av vår tid, som redan var igång med full fart, nu fått en ordentlig knuff framåt. Näthandeln ökade explosionsartat och väntas inte minska. Jobbmöten på distans istället för resor var för många redan verklighet, men spås nu bli standard för väldigt många. Så vad gäller för kyrkan?

För ett år sedan betonade jag för mig själv och andra att församling, Kristi kropp, är en andlig gemenskap som inte är begränsad av tid och rum. Vi har gemenskap med alla kristna som gått före, och alla kristna runtom i världen. Det var en viktig påminnelse när pandemirestriktionerna omöjliggjorde att samlas som vanligt, och gudstjänsten för de flesta fick börja firas hemma och genom livesändningar. Under året som gått har jag funderat mycket på vad det har gjort med våra kyrkor, och med mig. Det har blivit obarmhärtigt tydligt för mig att även om den världsvida kyrkan inte känner begränsningarna av tid och rum, så gör den lokala församlingen och den enskilde kristne det. Församling, Kristi kropp, har andliga band och leder, men är i allra högsta grad en fysisk kropp.

Den kristna tron har anklagats för att vara kroppsfientlig och världsfrånvärd, men det är inte sant. Ja, strömningar inom kyrkan har varit och är det, men den sortens villfarelser har alltid motarbetats av kyr-

kan. Kyrkan och tron är och ska i själva verket vara kroppslig och världstillvärd, därför att Gud själv är det. *"Ordet blev kött, och bodde bland oss."*¹. Påskens högtid som vi i skrivande stund är inne i, berättar för oss att det är centralt. För att Jesus kroppsligen har uppstått kan vi veta att synden, döden och djävulen har övervunnits. Vi kan fira påskan, därför att vi även firar julens mysterium. Jesus kunde dö och uppstå, därför att han först blivit människa. Så ser vi även fram emot en annan högtid, pingsten, där Gud genom sin Ande tar sin boning i varje kristens kropp. *"Vet ni inte att er kropp är ett tempel för den helige Ande som bor i er och som ni har fått av Gud?"*².

Den kristna gemenskapen är mer än en idégemenskap, den är en fysisk manifestation av den andliga verkligheten, den är templet - skärningspunkten mellan himmel och jord. Just därför smärtar det när vi inte kan samlas på grund av sjukdom, förföljelse eller andra orsaker. Här har internet, med de digitala formerna för gudstjänst, evangelisation, under-

visning och lovsång, blivit en stor möjlighet. Det har blivit ett sätt att överbrygga avstånden. Internet har möjliggjort spridandet av hoppets evangelium till helt nya platser och hem. Det har möjliggjort att kunna få se och be tillsammans med utsatta syskon på andra sidan jorden. Så kan också tider av kris tvinga oss till nya steg, och Herren kan använda en tid av svåra förutsättningar för att leda en envis och bekväm kyrka ut ur sin falska trygghet, för evangeliets skull.

Men mitt i de många möjligheterna som vår digitala tid ger oss behöver vi även våga ställa oss frågan vad det gör med oss. Nyårsafton 2019 lovade många att 2020 skulle bli ett år med mindre skärmtid, eftersom man märkt hur det påverkat en. Så blev det inte. Insikten är dock inte mindre sann, och ambitionen inte mindre viktig. Magnus Malm skrev år 2018, med anledning av hur sociala medier formar våra liv och vår självkänsla, att: ”*vi behöver på tusen sätt hjälpa människor att bli kropp igen, att på område efter område återerövra den kroppslighet som vi alltför lätt släppte ifrån oss till marknads-krafterna.*” Om detta var sant redan innan pandemin, så tror jag att behovet är ännu större i den tid som ligger framför oss. Just för att kyrkan är Kristi kropp, den inkarnerade Gudens händer mitt i vår värld, kan vi vittna om ett sant liv, som går att ta på.

När allt sker online riskerar vi att svepas med av den mentalitet som är förhärskande där, som gör allting till en produkt, till underhållning, som frestar oss till ytlighet och vad jag tilltalas av för stunden. Den frestelsen finns alltid för vår gudstjänst och vårt församlingsliv även på plats i våra lokaler och grupper, men riskerar att förstärkas ännu mer nu. Men vi är ständigt kallade till sant liv, att leva äkta. Det möjliggörs i en församling där vi tillåter oss att vara sårbara, och i de nära relatio-



ner som kan uppstå där jag får anledning att möta min ofullkomlighet, och be Gud och mina syskon om förlåtelse. När möjligheten till sådana möten ryckts bort under en längre tid, prövas vår tro och vi ser vilken grund vi har stått på. När vi åter kan samlas i den utsträckning vi vill, vad behövs för att vi ska kunna vara ärliga med varandra? Distan- sen oss emellan kan nämligen bestå, även om vi får träffas. Där vår tid och våra sociala medier främjar ett ytligt varumärkesbyggande, nätverkande med många kontakter men få djupa relationer, är evangeliet till befrielse. Den Gud som blivit människa, kroppsligen dött och uppstått, och genom sin Ande tagit boning inom oss, kallar oss till att tillsammans bära varandra, och betjäna varandra. Det blir möjligt i en gemenskap där människor vet att de är älskade av Gud.⁴ Där finns barmhärtigheten som gör det möjligt att leva i en djupare relation med Gud, och människor.

Kanske kan den här tiden göra det möjligt för oss att se vad som håller och bär framåt? Där vi ser och tar vara på möjligheterna som kyrkans närvaro på internet ger och inte

längre räds för att pröva ny okänd mark. Men där vi inte heller dras med i villkoren och ytterligheterna som denna ytlighetens samtida kultur ställer upp för oss. Vår egen tro kan vara bräcklig och formbar, och för att vi är människor med svaga hjärtan behöver vi vaka över vad som formar oss. Men trons klippgrund, Jesus Kristus, och hans kropp kyrkan, är oföränderlig. Därför behöver vi aldrig vara rädda för vår egen brist, eller samtidens frestelser, utan istället kasta oss helt på Honom som har lovat att vara med sin kyrka alla dagar till tidens slut.

Noter

1. Joh 1:14 Svenska FolkBibeln
2. 1 Kor 6:19 SFB
3. Malm, *Fri att tjäna*, s. 197
4. *ibid.* s. 14



CARL SKARIN är präst i EFS-kyrkan i Ängelholm.

Om adressen är felaktig, var god sänd rätt adress till Livsluft c/o EFS Sydsverige
Vallgatan 9, 281 31 Hässleholm

Med blicken på Jesus

*Ny andaktsbok av
Allan Srensson!*



*Alla intäkter går till
EFS i Sydsveriges
konfirmandarbete.
Finns att beställa
på www.efssyd.org*

EFS-GÅRDEN

Åsljungra
Idyllen vid sjön

Rådgivaren AB rekommenderar:

Bouppteckning eller
framtidfullmakt:

Sven-Göran Arnoldsson
sg@botes.se, 0703-704284

Garage:

www.bjorklidens.se

Kyrkor:

www.kyrkatorget.se/listerkyrkan
www.kyrkatorget.se/falkvikskyrkan
www.mollebackskyrkan.se

GE EN GÅVA

EFS
Sydsverige

salt
SYDSVERIGE

Bankgiro: 900-9903
Swish gåvor: 123 357 80 28
Swish övrigt: 123 626 85 93
Märk gåvan: Sydsverige

Bankgiro Salt: 5275-8786
Swish Salt: 123 354 77 91